

kommer det mig, at man meget har glemte Grundlovens § 79; det forekommer mig, at den hel^l har været holdt ude af Betragtning, og der er dog al mulig Grund til at vaage over den. Det var ogsaa en Maade, hvorved man kunde vaage over, at der ikke blev saa meget Sylleri her i Danmark, som der for Tiden er. Jeg vil ikke udtale mig videre derom; men jeg erindrer, at det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) udtalte sig saaledes til mig sidst, at jeg skulde stige ned fra det høie Stade, hvorpaa jeg stod, og dele hans og Andres Anskuelser. Det kan jeg ikke tjene ham i. Jeg kan ikke forlade de Anskuelser, som jeg har, vil det heller ikke. Men jeg staar ikke paa noget høit Stade, jeg er kun en ringe Discipel i en Stole, der rigtig nok teller Historiens største Mander blandt sine Disciple, men saa høit staar jeg dog; at jeg med ubeskrivelig Foragt kan se ned paa det bundløse Sylleri, der har trivedes i denne Sag. Saaledes hæveder jeg for det Første, at den høitærede Formand ingen Grund havde til at opsætte Edfæstelsen lige overfor mig, og dernæst, at navnlig den Form, han valgte, den Naamindelse, han gav mig, var særlig uheldig. Jeg vil, som sagt, meget gjerne tro, at det ikke har været den høitærede Formands Hensigt at krænke mig, men han har overset, at disse Ord ikke kunde Andet end krænke mig. Jeg vil tro, at den høitærede Formand har været ledet af de allerfjænneste Bevæggende, han har villet vaage over Thingets og Odens Værdighed; men ogsaa her forekommer det mig, at han har været uheldig paa et enkelt Punkt, som jeg til Slutning skal omtale. Jeg ser ingen Nødvendighed i at berøre de Samtaler, der ere førte mellem den høitærede Formand og mig, men saa meget tør jeg antyde, at der for mig ingen Grund var til at antage, at der vilde blive tilstillet mig en anden Edsformular end den sædvanlige. Der er talt saa meget om, at der behøvedes en Grundlovsforandring til at tilveiebringe de Betingelser, under hvilke jeg skulde edsfæstes; at jeg alene af Hensyn til den Kreds, som jeg ikke kunde lade staa repræsentantløs, meget maatte betænke mig paa at afsætte de Skridt, der vilde blive foretagne, saa meget mere, som jeg kunde foretage det Skridt, jeg agtede at gjøre, med den roligste Samvittighed. Der blev imidlertid ikke givet mig noget Alternativ mellem den Edsformular, som man har tilstillet mig, og en anden, som var affattet efter den Betragtning, som jeg antager, det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) gav Udtryk sidst, naar han sagde, at min Edsaffæggelse vilde svare en stor Del af denne Forsamling og Flertallet af den danske Nation — saaledes tror jeg, han udtrykte sig. Hvis der var blevet tilstillet mig en Edsformular af en anden Natur, vilde jeg ikke have betænkt mig noget Næst paa at imødefomne det Onske, som rettedes til mig. Jeg kan ikke

anse den Betragtning, som det vil være de Herrer klart, for rigtig, efter hvilken jeg skulde have vaft nogensomhelst Forargelse ved at underskrive denne Ed. Jeg troede mig fuldt forpligtet og berettiget dertil; men jeg vilde meget gjerne have imødefommet det formentlige Krav. Men der blev, som sagt, slet intet Alternativ tilstillet mig, der var slet intet Valg for mig. Den høitærede Formand ender sin Skrivelse til mig med følgende mystiske Ord: „Skald jeg modtager Formulæren tilbage uden Deres Underskrift, skal jeg foretage de da fornødne videre Skridt“. Det var mig virkelig ikke muligt at vide, hvort disse Skridt skulde bestaa, og hvad der efter den høitærede Formands Mening var fornødent, men jeg vil spørge, om det er overensstemmende med Thingets Værdighed og med den høitærede Formands Værdighed som Thingets Repræsentant, at han ikke føler sig nødsaget til at give mig ren og klar Bæstede? Skulde det dog ikke være passende at anvise det nyvalgte Medlem en klar Vej til at oplysde baade sin Forpligtelse overfor Valgerne og sin grundlovmæssige Ret? Det synes mig ogsaa, at det vilde have været heldigt, om den høitærede Formand havde følt sig mere uberyt af hele den Agitation, der var tilveiebragt imod mig. Men han har intet Valg budt mig, han har intet Hensyn viist mig, man har behandlet mig som En, som man ved Leilighed kunde sige Bæstede. Men saa kræver ogsaa Hensynet til den Valgkreds, som jeg ikke vil lade være repræsentantløs i en ubestemt Fremtid, og Hensynet til min egen Værdighed som Repræsentant for en Kreds her i Landet, at jeg ikke afventer, hvad der vil ske; men at jeg rolig foretager et saadant Skridt til Oplyselsen af min Pligt imod Valgerne og til Hædbelsen af min Ret, som jeg som retskaffen og samvittighedsfuld Mand kan gjøre.

Formanden (Krabbe): Naar der i det ærede Medlems Udtalelser er forekommet en og anden Uttring, som, brugt af en anden Taler, maaste vilde have foranlediget en Anmodning om at holde sig nærmere til den foreliggende Sag eller en Grindring med Hensyn til dens Indhold, og Saadant ikke er slet ligeoverfor den første ærede Taler, maa Grunden dertil af det høie Thing søges dert; at jeg har ment, at der skuldes det ærede Medlem paa Grund af hans personlige Stilling til Sagen et vist Hensyn, som gjorde, at jeg turde ligeoverfor Thinget forsvare ikke at anvende de strengeste Regler, som ere mulige.

H. Holm: Jeg skal holde mig den ærede Formands Ord efterrettelig og i det Hele søge at begrænse mig til den foreliggende Sag, men det maa dog maaste være mig tilladt at gjøre et Par Bemærkninger til de Udtalelser, vi have hørt fra det ærede Medlem for Vestsjællands 2den Valgkreds (Berg) og fra det ærede Medlem, som sidst